

Safir Merdiven

Yavuz DEMİRKIRAN

Safir Merdiven

Yavuz DEMİRKİRAN

Prens Theo, gökyüzünü sıyıran yüksek kuleleri olan bir sarayda yaşıyordu. Sıcak açık kahverengi teni, dağınık kestane rengi saçları ve sorularla dolu iri ela gözleri vardı. Gümüş yıldızlarla işlenmiş koyu mavi bir tunik ve küçük bir gümüş taç giyyordu. Her gece penceresinden dışarı bakıp bir macera hayal ederdi. 'Ne zaman heyecan verici bir şey olacak?' diye iç çekerti.

Açık bir gecede Theo, saray bahçesinin kenarında hafif bir parıltı fark etti. Kahverengi deri çizmeleriyle parmak uçlarında dışarı çıktı. Orada, yıldızların altında, safir basamaklardan yapılmış bir merdiven belirdi. Her basamak yumuşak mavi bir ışıkla parlıyordu. 'Parlayan bir merdiven!' diye fısıldadı Theo. 'Nereye çıkıyor acaba?'

Theo ayağını ilk basamağa koydu. Cilalı taş gibi serin ve pürüzsüz hissettirdi. Karanlık ve sessiz duran saray kulelerini geçerek yukarı, hep yukarı tırmandı. Her adımda basamaklar daha parlak ışıldıyordu. 'Şimdi kulelerin üstünde olmalıyım,' diye fısıldadı. 'Bu basamakları kimin yaptığını merak ediyorum.'

Zirvede Theo yzen bir baheye adım attı. Her renkten iek, yıldız ışığında başlarını sallıyordu. Uzun boylu bir figr, gmş bir sulama kabıyla onlarla ilgileniyordu. Soluk mavi-gri teni, uzun gmş-beyaz saçları ve sakin altın gzleri vardı. 'Hoş geldin, Prens Theo,' dedi. 'Ben gksel bahıvanım.' Theo'nun kalbi hızla arptı. 'Adımı nereden biliyorsun?' diye sordu.

'Seni gökyüzünden izliyordum,' dedi bahçıvan yumuşak bir gülümsemeyle. 'Gece çiçeklerimle ilgilenmek istiyorsun, değil mi?' Theo hevesle başını salladı. 'Evet! Ama nasıl?' Bahçıvan kapalı tomurcuklarla dolu bir tarhı işaret etti. 'Bu çiçekler yalnızca geceleri açar ve sabır ister. Sabırlı olabilir misin, Theo?' Theo dudaklarını ısırıldı. 'Ben... deneyeceğim.'

Bahçıvan Theo'ya küçük bir gümüş mala uzattı. 'Önce yıldızların tam doğru hizaya gelmesini beklemeliyiz. Sonra onları nazıkçe sularız.' Theo kaşlarını çattı. 'Beklemek mi? Ne kadar?' Bahçıvan hafifçe güldü. 'Basamaklar yarın gece yeniden parlayana kadar. Sabır ilk derstir.' Theo iç çekti ama kabul etti.

O gece Theo odasına döndü ve uyumaya çalıştı. Ama parlayan basamakları görmeyi umarak pencereden dışarı bakıp durdu. Basamaklar görünmedi. 'Neden beklemek zorundayım?' diye söylendi. Ertesi akşam aceleyle bahçeye koştu. Basamaklar hâlâ karanlıktı. 'Sabır,' diye fısıldadı kendi kendine. 'Sabırlı olmalıyım.'

Üçüncü gece hafif bir mavi parıltı belirdi. Theo merdivene koştu. Öncekinden daha soluktu ama dikkatlice tırmandı. Zirvede bahçıvan gülümsedi. 'Geri geldin. Bu, sabrın başlangıcıdır.' Ona tomurcukları tek tek küçük damlalarla nasıl sulayacağını gösterdi. 'Fazla değil,' dedi. 'Yumuşak ve yavaş.'

Theo her gece, basamaklar soluk olsa bile alıştırmaya yaptı. Bazı geceler uzun süre beklemek zorunda kaldı. Yıldızları izlemeyi ve rüzgârı dinlemeyi öğrendi. 'Sabırlı oluyorsun,' dedi bahçıvan. 'Bu büyük bir armağandır.' Theo gurur duydu. Toprağın içinden minik yeşil filizlerin çıktığını fark etti. 'Büyüyorlar!' diye sevindi.

Bir akşam ani bir rüzgâr bulutları gökyüzüne savurdu. Basamaklar hiç parlamadı. Theo bahçede titreyerek bekledi. 'Belki de vazgeçmeliyim,' diye düşündü. Ama sonra bahçıvanın sözlerini hatırladı: 'Sabır, beklenmedik fırsatları ortaya çıkarır.' Biraz daha beklemeye karar verdi. Bir taşa oturdu ve bulutların süzülüşünü izledi.

Beklerken Theo bir yaprağın altında saklanan küçük bir gece çiçeği fark etti. Solmuş ve kurumuştur. Gümüş sulama kabını getirdi ve ona nazıkçe bir yudum su verdi. 'İşte böyle, küçüğüm,' diye fısıldadı. Çiçek canlandı. Tam o sırada bulutlar dağıldı ve safir basamaklar her zamankinden daha parlak ışıldadı. 'Kaldığım için memnunum,' dedi Theo.

Zirvede bahçıvan sıcak bir gülümsemeye bekliyordu. 'Sabrı iyi öğrendin,' dedi. 'Şimdi izle.' Elini salladı ve gece çiçekleri açmaya başladı. Gümüş ve mavi taç yapraklar yıldızlara doğru açıldı. 'Çok güzeller!' diye haykırdı Theo. 'Ve onların açmasına sen yardım ettin,' dedi bahçıvan. 'Sabır harika sürprizler getirir.'

Bahçıvan Theo'ya küçük bir gümüş çingırak verdi. 'Bana ihtiyacın olduğunda bunu çal,' dedi. 'Ama unutma, basamaklar yalnızca sabırlı olduğunda belirir.' Theo başını salladı. 'Hatırlayacağım.' Parlayan merdivenden aşağı indi, mutlu ve sakin hissediyordu. O gecedен sonra basamaklar parladığında gökyüzü bahçesini ziyaret etti ve çiçekler her seferinde daha güzel büyüdü.

Saraya döndüğünde Theo'nun anne babası bir değişiklik fark etti. 'Artık çok sabırlısın,' dedi annesi. Theo gülümsedi. 'Bir arkadaşımdan öğrendim.' Onlara saray bahçesine diktiği gece çiçeklerini gösterdi. Tıpkı yukarıdakiler gibi yıldızların altında açıyorlardı. 'Sabır gerçekten bir armağandır,' dedi babası. Theo başını salladı, ela gözleri parlıyordu.

Theo gümüş çingırağı pencere kenarında tuttu. Bazen yıldızlar parlarken onu çaldı. Göksel bahçıvan belirir ve birlikte gökyüzü bahçeleriyle ilgilenirlerdi. 'İyi bir bahçıvan oldun,' dedi bir gece. 'Ve iyi bir prens.' Theo sevinçle parladı. Sabrın harika maceralara kapı açtığını biliyordu.

Ve böylece Prens Theo, beklemenin büyülü bir şey olabileceğini öğrendi. Safir merdiven hâlâ yıldız ışığının altında belirir, ama yalnızca onu görecek kadar sabırlı olanlar için. Theo sık sık ziyaret eder, gece çiçeklerine yumuşak elleri ve sabırlı bir kalple bakar. Ve her zaman hatırlar: sabır, beklenmedik fırsatları ortaya çıkarır.